Год. I. София, понедѣлникъ, 31 януарий 1927 год. Брой 1 левъ Брой 91

Македония

ВСѢКИДНЕВНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ И ИНФОРМАЦИЯ

АБОНАМЕНТЪ:
България за година 300; ½, година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; ½, год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка за год. 6 долари; ½, год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 3 лв.
Годежни и вѣнчални . 40 лв.

Редакция и администрация, ул. „Славейковъ" № 1.

Телефонъ № 2891.

Директоръ: Г. Кулишевъ

Факти, за които не се държи смѣтка

Отъ известно време насамъ българското обществено мнение твърде често се спира върху въпроса за сръбско-българското сближение. Но трѣбва да признаемъ, че контуритѣ на едно такова сближение не сж добре очертани и мисъльта на онѣзи, които говорятъ за него, още плува въ мъглата на славянофилския романтизъмъ.

Като се говори за сближение, подразбира ли се то само като добри пожелания и добри чувства, които се изпращатъ на съседитѣ отъ колонитѣ на вестницитѣ, или пъкъ се мисли за една политическа реалность, отъ която и двѣтѣ страни да извлекатъ полза? — Ако е първото — то никога не е слизало отъ колонитѣ на много български вестници, а понѣкога — въ минути на затруднения — се е явявало и въ сръбския печатъ. Но ако въ неяснитѣ рамки на това сближение искатъ да вмѣстятъ нѣкаква славянска солидарность, която — по мечтанията на най-екзалтиранитѣ нейни привърженици — трѣбва да стигне дори до едно федериране — нека кажемъ, че при днешното отношение на народноститѣ въ Югославия и при днешното международно положение — го очевидно е невъзможно. Въпросътъ за подобно сближение се свързва и съ политиката на Бѣлградъ спрѣмо македонскитѣ българи. Преди година и половина мнозина въ България считаха, че пречка за това сближение се явявалъ „иредентизмътъ на македонствующитѣ". А днесъ всички вече мислятъ обратно: че шумадийската денационализаторска политика спрѣмо Македония е единствена пречка за неговото осжществяване.

Промѣна на режима въ Македония може да настжпи подъ влиянието на съображения отъ вжтрешенъ характеръ, но никога подъ сѣнката на мисъльта за сръбско-българско сближение, защото манията, която изпрати разгорещенитѣ бѣлградски глави презъ снѣговетѣ на албанскитѣ върхове до Корфу — днесъ вече се е обърнала въ живеница. И до като въ Югославия диктува шумадийскиятъ духъ, поддържанъ отъ офицерската лига Бѣлата ржка, Омладината, та и фалшивата наука на Цвиича и Белича — никой не може да излѣкува тая живеница.

А всички, които сж подъ нейна власть, мечтаятъ за велика Сърбия, въ която да претопятъ не само Македония, но и Словения и Хърватско. Въ Македония никога не сж допуснали да се спомене за български народъ и българска история. А отскоро вече изъ всички хърватски училища е изхвърлена и последната дума за миналото на хърватския народъ и хърватската държава. Позволено е да се изучава само *сръбска* история.

Съ всички срѣдства се втълпява мисъльта за богоизбрания *сръбски* народъ, върху коститѣ на чиито синове днесъ се била издигнала *Велика Сърбия*. А отъ друга страна — споредъ циничната теория на Цвиича стига 10 на сто отъ единъ народъ да желае претопяването си отъ сърбитѣ — последнитѣ иматъ пълно право съ всички срѣдства да сторятъ това. И щомъ въ всѣки народъ могатъ да се намѣрятъ 10 на сто ренегати — — —